

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Pauli Segneri E Societate Jesu Qvadraginta Sermones

Segneri, Paolo

Dilingae, 1693

Privilegium Cæsareum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52496](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52496)

PRIVILEGIUM CÆSAREUM.

LEOPOLDUS Divinâ favente clementiâ electus Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Slavoniæ, &c. Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ & Wirtembergæ, Comes Tyrolis. Augustalis est munificentia eorum, qui publicis insudant utilitatibus, curias, vigilias & labores benigniore Cæsarei favoris affectu suscipere adjuvandos tuendosque. Cum itaque venerandæ Societatis JESU Pater Provincialis Superioris Germaniæ nobis humillimè exposuerit, quòd, licèt à sacratissimis Imperatoribus, Divis quondam Rudolpho Secundo, Matthiâ & Ferdinandis II. & III. Dominis, Magnis Propatruelibus respectivè, Avo ac Genitore prædecessoribus nostris gloriosissimæ memoriæ privilegio donata fuerit, ne libri à Patribus dictæ Societatis, unâ cum imaginibus per Typos emissi, passim à quibuslibet Typographis & Sculptoribus imprimerentur, & pro libitu evulgarentur citra consensum ejusdem Societatis; nihilominus illa experiatur adhuc indies hac in re magno se affici incommodo, dum libri quidam à suis Patribus, elucubrat, improbantibus ac reluctantibus Auctoribus eorum in toto & in parte à lucris quibusdam Typographis subindè etiam corruptè recudantur, & quidem sub prætextu privilegii à Nobis desuper obtenti, & hujusmodi libris à Societate JESU scriptis, temerariè præfixi, in lucem prodeant cum magno Authorum incommodo, atque etiam, si res mala in exemplum abeat, non sine gravi Religionis Catholicæ præjudicio; adeoque Nos demissimè, paritet ac enixissimè rogârit, ut privilegium antehac gratiosissimè concessum nostrâ etiam auctoritate de novo confirmare, corroborare & contra recentem illam audaciâ declarare clementissime dignaremur. Nos benignè considerantes, quàm graviter & strenuè dicti Patres in Vincâ Dominicâ excolendâ, Catholicæ Religionis pomeriis proferendis desudent;

PRIVILEGIUM

sudent, tum etiam quantum Christianæ rei interfit, ut Catholicorum libri ac scripta & imagines hujusmodi à Catholicis & probatis Typographis & Calcographis cum Theologorum censurâ edantur, humillimis ipsius Patris Provincialis precibus eò annuimus libentius, quo certius Nobis constat, quòd omnium ipse scriptor optimè libros suos, ne Religioni, authoribusve injuria, aut fraus aliqua inferatur, censere, & recensere noverit. Ideoque privilegium à præmemoratis, Augustissimis Cæsaribus Divis quondam Rudolpho Secundo, Matthiâ, Ferdinandis II. & III. Dominis nostris Propatruelibus Magnis respectivè Avo ac Genitore sacratissimæ recordationis, dictæ Societati concessum clementer confirmantes & corroborantes, nec non declarantes, nostræ intentionis nunquam fuisse, nec esse, ut in privilegiis Impressoriis ad edendum quibuscunque aliis hætenus concessis vel in futurum concedendis includantur, aut inclusa comprehensaque intelligantur, libri ab authoribus è sæpè laudatâ Societate JESU scripti, nisi in Concessione aliquâ expressa & specifica eorum mentio fuerit facta; ac proinde auctoritate nostrâ Cæsareâ omnibus & singulis Typographis, Bibliopolis, Calcographis, Sculptoribus, atque aliis quamcunque librariam negotiationem exercentibus seriò vetamus, atque inhibemus, ac jam ante vi sæpè dicti privilegii vetitum & prohibitum fuisse declaramus, ne quis libros, vel æri insculptas imagines, ac scripta ab ipsis Patribus hætenus edita, vel imposterum edenda, ne quidem prætextu ullius privilegii nisi, ut præfertur, intra sacri Romani Imperii, Regnorumque ac Provinciarum nostrarum hæreditariarum fines simili vel alio characteris genere aut formâ, sive in toto, sive in parte, recudere, sculpere, vel aliò recudenda, sculpendave mittere, aut impressa vel sculpta adducere, vendere aut distrahere, clàm seu palàm, citra præmemorati Patrum consensûs indicium, ac testimonium, quod nobis, cum nostrum impetrare privilegium volent, ostendere teneantur, audeat vel præsumat. Si quis autem secus faciendo privilegium hoc nostrum, & Divorum Antecessorum nostrorum temerario quodam ausu negligere, transgredi aut violare non fuerit veritus, is non solum prædictis libris & iconibus, perperam

)()(

quippe

CÆSAREUM.

quippe recusis & adductis (quos prænominati Patres, eorumve Mandatarii ubicunque locorum deprehensos, vel propriâ auctoritate, vel Magistratûs illius ope & auxilio sibi vendicare poterunt) de facto privandus, sed viginti insuper marcarum auri puri puti probi Ærario sive Fisco Imperiali, fraudis nimirum vindici ex uno, ex altero semisse sæpè dictis Patribus, eorumve Mandatariis, omni spe veniæ ac remissionis præcisâ pendendarum mulctam dare damnatus esto. Hanc tamen legem ac conditionem expressè ac disertim adjicimus, ut omnium & singulorum Operum, seu librorum quaternâ ut minus exempla ad Cancellariam nostram Imperialem quamprimum per eosdem Patres, vel Typographum privilegii hujus beneficio uti volentem, transmittantur. Mandamus ergò omnibus & singulis nostris ac sacri Romani Imperii, Regnorumque ac Ditionum nostrarum hæreditariarum subditis, cujuscunque statûs, ordinis, dignitatis, conditionis ac fortunæ existant, tam Ecclesiasticis quàm sæcularibus præsertim verò iis, qui in Magistratu constituti, vel proprio vel Superiorum nomine, & loco jus dicunt, ac justitiæ administrationem exercent, ne quenquam hoc privilegium nostrum Cæsareum temerè & impunè transgredi aut violare patiantur, quin potius contumaces, si quos fortè competerint, præscriptâ pœnâ puniri, aliisque modis idoneis coërceri curent, quatenus & ipsi eandem mulctam evitare voluerint. Harum testimonio literatarum, manûs nostræ subscriptione, & Sigilli nostri Cæsarei impressione munitarum, quas dedimus in Civitate nostrâ Viennâ die sextâ Maji, Anno millesimo, sexcentesimo septuagesimo septimo, Regnorum nostrorum Romani decimo nono, Hungarici vigesimo secundo, Bohemici verò vigesimo primo,

LEOPOLDUS.

V. Leopoldus Guilielmus

Comes in Kinigsegg.

(L. S.)

*Ad Mandatum Sacra Cæsareæ
Majestatis proprium.*

Christoph Beüer,

PRI-